

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Codex traditionvm Corbeiensivm

Falcke, Johann Friedrich

Lipsiae ; Gvelpherbyti, 1752

§. 106. De mansis traditis in villis Bodikeshus et Althona in pago Auga.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36114

traditionem irritam fecerunt et sibi uelut iure hereditario uolenter tenuerunt unde demum recognoscentes se non recte egisse omnem supra dictam traditionem iterum tradiderunt sub testibus unde isti sunt testes marchodo eilbert balding item eilbert pumi hemmic et alii XI quos causa breuitatis hic obmitto.

§. 106.

Tradiderunt marchodo et giki et filius humuuardi in uice patris mansos quatuor duos in *bodikesbus* (A) et duos alios in *althona* (a) pro anima

domini, qui §. precedenti 104 definiuntur, solo Cobbone, abbatis Warini fratre, excepto. Quemadmodum enim iam supra §. 104 not. (W) ex circumstantibus momentis quibusdam collegimus, hunc Cobbonem non fuisse nepotem, sed generum, ducis Ostfalorum Hessi: ita minime credendum est, eundem Cobbonem tanta fratrem suum Warinum affecisse iniuria, ut locei sui traditionem irritam facere tentauerit. Quodsi autem quis ex nobis curiose querere uellet, qua ratione bona, in pago *Tilithi* sita, *Esiconis* comitis in ditionem venire potuerint? ei responsum, ex hoc §. facilem, impertiemus. Quia enim placuit nepotibus *Esiconis*, ut auiam eorum, quamdiu uiueret, eadem bona possideret, ad dotem auiam eorum nepotum loca relata fuisse, statuendum esse arbitramur. Ex quam uero familia, an ex progenitoribus comitum *Northemensum*, eadem *Esiconis* uxor existerit, in tanta rerum caligine id nos ignorare, quam libentissime fatemur.

- (A) et (a) *Bodikesbus* atque *Althona* uillae, testante Registro nostro MScto, erant in pago *Auga*. *Bodikesbus* uilla sine dubio uillo a quodam *Bodikone* nomen accepit. Quis uero ille *Bodiko* fuerit, indicare non licet. Si coniecturis aliquid dandum, inter proceres Saxonum ille fortassis fuit potens quidam dominus, inter progenitores *Brunonis* et *Widekindi*, ducum Saxoniae deprehendendus. Hos duces fuisse fratres eorumque patrem existisse *Theodoricum*, nos iam supra, quantum coniecturis augurari licuit, indicauimus, fabulam reiicientes eorum, qui *Widekindi* patrem fuisse statuunt *Warnekinum*. Nam huius nominis nullum in *Annalibus Francorum* uestigium inuenire datur. Quodsi autem *Bodikesbus* uilla uix iter unius horae ab arce omnium firmissima *Brunonisburgo* sita fuit, quae nunc appellatur *Botiksen*, *Bodiko*, fundator uillae *Bodikesbus*, inter progenitores *Brunonis* ducis existit, inprimis eo quod eadem in regione plures aliae similis adpellationis uillae fuerunt repertae e. g. *Bodikerdorpe*, *Bodikenrod*, *Bodewike*, *Bodikenbagen*, *Bodikendabl*, quae omnes a quodam *Bodikone* nomen uidentur accepisse. Quamuis igitur facile largiamur demusque, pronuntiatum illorum, qui *Bodicum* statuunt regem Saxonum et arauum *Widekindi Magni*, nullo niti fundamento, utpote nullo scriptoris coetanei testimonio stabilitum; arbitramur tamen, temere egisse illos, qui, cum nodos quosdam Gordios in Genealogia antiquorum regum Saxonum inuenierunt, omnia idcirco reiecerunt, uel ut commenta in dubium uocarunt. Facile concedimus, fabulosum esse quidquid aliqui de regibus Saxonum perhibent, atque ideo proprium uiri sapientis esse, rei falsae non assentiri; sapiens tamen in id quoque aciem mentis suae aciem intendit, ut uera a falsis et uerisimilia ab improbabilibus seiangat: ut, quia ueritatem in occulto latere nouit, animus eius in uero inuestigando diligenter uersetur: ut in rebus tentet obscuris, an illa, quae alii pro fabulis habent, ipse, nisi in ueritatis, saltem in uerisimilitudinis, lucem proferre ualeat. Is conatus in causa est, cur *Bodikonis* illius mentionem iniecerimus, probe scientes, inter eruditos esse uiros praestantissimos, qui *Bodicum* fuisse regem Saxonum negant ita, ut ne hominis id quidem nomen fuisse contendat, existimantes, Saxones, qui in Italiam iure cum *Langebardis* circa *Bodam* fluiuium habitasse, fluminisque *Bodae* nomen existitisse rationem, regem *Bodicum* confingendi. de quo infra pluribus. *Paullus Diaconus de Gestis Langobardorum II, 6*, memoriae prodidit, *Alboinum*, Italiae sese infuturum, auxilium opemque a uetustis amicis Saxonibus petisse, precibus adnuisse Saxones eorumque plusquam viginti millia uirorum cum uxoribus liberisque simul cum eo in Italiam transisse. Addit idem: *Hoc audientes Chlotarius et Sigisbertus, Reges Francorum,*

Ab anno 826 vsque 853 imperante Hludouico et ma hoger et patris eius marcuuard et matris ricfuit testef *beuo* (B) aldmer anulo uulfer pumi et alii uigenti.

§. 107.

Tradidit maynard in *uuetfelde* (C) mansum unum testef hunnuard uuilmer halagmund bernhard eppo godoland.

§. 108.

Tradidit adaluuard duaf partef de illa hereditate *adalric* (D) quam habuit

*Suaues aliasque gentes in locis, de quibus idem Saxones exierant, posuerunt. Inde exortus fuit pagus Sueuon seu Sueuorum ad Bodam ac in Principatu Anhaltino, a nouis colonis adpellatus, dictus alias Schwabgau. Saxones redierunt in loca auita, permittente rege Sigisberto, Paulo eodem teste III, 16. Sueui autem noluerunt discedere, dimidium et amplius regionis nouae spatium retenturi. Inde varii conflictus in vtrorumque noxam contigerunt. Qua de causa Sueui et Saxones simul sedes habuerunt, teste eodem III, 17. At de Rege Saxonum Bodicone nihil apud Paullum legitur. Inprimis autem notatu dignum esse censemus, *Marcbodonem* appellari illum, qui in villis *Bodikesbur* et *Althona*, quae uilma desolata est et quondam exstitit inter Lebendorf et Furstenau in diocesi Corbeiensi, vti membranae nostrae ostendunt, hos quatuor mansos possedit. Quem admodum enim, inter antiquissimos reges Saxonum quendam *Merebaudem* seu *Marbodum* recenseri, videmus; ita *Marbodus* et *Marbodo*, quem infra §. 144. 166. 169 et 177. *comitem* nominari animaduertimus, vnum idemque nomen esse videtur. Antiqui possessores castri Brunonisburgi nomen illud in familia sua conseruare voluisse videntur. Qua vero ratione necessitudinem generis habuerit ille *Marbodo* cum familia Brunoniana, in tanta rerum caligine ostendere nequimus. Inter haec *Marbodo* iste inter progenitores, dominorum de Rumeschottelen in monte Koterberge (et fortasse praeterea comitum de Oynhausen in Olenborg et Greuenborg) de quibus in nostra Historia Corbeiensi inuenies curiosa, fuisse videtur. conf. de Bodikone infra §. 186.*

(B) An *Beuo*, abbatis Warini frater, hic designetur, ignoro.

De villa
Wesfelde.

(C) *Wesfelde* villa erat in pago *Fleithi*, testante *Registro MSso Bonorum et Prouent. abbatis Corbeiensis*. Pagum *Fleithi* fuisse in episcopatu Hildesheimensi, et quidem in praefectura Winzenburg, demonstrabimus infra §. 193. Indicari ergo per villam *Wesfelde* vicum *Wesfelde* in Winzenburgica praefectura inter *Wrisbergholtzen*, *Petze* et *Segefte*, arbitramur. Confer infra §. 338.

De hereditate
ducis Ofsalorum
Hessi.

(D) Hic est insignis ille locus, qui ansam nobis dedit detegendi multas easque nouas historicas veritates. Cum enim exponatur illo de hereditate *Adalrici* in *Uffenleua*, inde collegimus, vinculum et respectum inesse huic loco cum §. 104. 111 et 121. Vnde porro collegimus, quia tot domini communiter tenuerunt hereditatem illam, designari hereditatem quandam potentissimi cuiusdam domini. Cum itaque hic dominus in hoc loco nostro nominetur *Adalricus*, in mentem veniebat, ducem *Ofsalorum Hessi* seu *Afig* in diplomate Caroli Magni, quod in archiuo Corbeiensi exstat, appellari *Adalricum*. Atque ex eo momento argumentati sumus, in his traditionibus (§. 104. 108. 111. et 121.) sermonem esse nonnisi de illustrissimi ducis *Ofsalorum Hessi* hereditate. In hac sententia confirmauit nos insignis consensus et conuenientia omnium rerum, quas ex eo elicere possumus, quasque tam accurate conspirasse vidimus, vt maior consensus dari non queat. De hac ergo veritate non dubitabit amplius vir bonus et simplicis veritatis amicus, *Adalwardus*, quem supra §. 104. not. (n) ducis Angariorum Brunonis nepotem diximus, de parte quadam hereditatis *Adalrici* tradenda abbatis nostrae nondum consenserat. Ea itaque, quae reliqui heredes in villa *Uffenleua* donarant, hic quoque consensu atque auctoritate sua comprobant. Adit tamen quaedam bona in villis *Amplithi* et *Bonnestorpe*. Vnde discimus, Eficionem seu ducem *Hessi* bona quadam in huius loci tractu possedisse.